

Mysłowice, dnia 23 listopada 2022 r.

**Biuro Służby Prawnej
Trybunału Konstytucyjnego
Wydział do Spraw Wstępnej Weryfikacji Pism
Inicjujących Postępowanie przed Trybunałem
al. Jana Chrystiana Szucha 12a,
00-918 Warszawa**

Sygn. akt: Ts 132/22

Skarżący: M Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, z siedzibą w T ,
wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem
reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Ireneusza Korczyńskiego
(Kt 2198); adres do doręczeń:
Kancelaria Radcy Prawnego dr Ireneusz Korczyński
41-400 Mysłowice, ul. Górnicza 7,
tel. (32) 316-31-07, e-mail: sekretariat@kancelaria-kip.pl .

Imieniem Skarżącego stosowanie do Zarządzenia sędziego Trybunału
Konstytucyjnego z dnia 8 listopada 2022 r., wskazuję na poniższe:

1. Precyzując przedmiot zaskarżenia (zgodnie z pkt 1 Zarządzenia z dnia 8 listopada 2022 r.) wskazuję, że zgodnie z wniesioną skargą z dnia 14 czerwca 2022 r. Skarżący wnosi o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją art. art. 357 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego oraz art. 357 §2¹ Kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 394 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego w zakresie w jakim przepisy te nakładają na stronę postępowania cywilnego obowiązek złożenia wniosku o uzasadnienie postanowienia przed jego zaskarżeniem, **w sytuacji, gdy sąd doręczy stronie uzasadnienie sporządzone z urzędu**. W dalszej części skargi Skarżący nie odwoływał się już konkretnie do tego zakresu natomiast w związku z przywołanym stanem faktycznym stanowiącym podstawę wniesienia skargi konstytucyjnej Skarga dotyczy konkretnie tej sytuacji.

2. W zakresie pkt 2 zarządzenia:

- a) Jeżeli chodzi o prawa i wolności z art. 45 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 2 Konstytucji to zostało naruszone prawo do sądu w zakresie, w jakim obejmuje ono prawo do odpowiedniego ukształtowania procedury sądowej zgodnie z wymogami sprawiedliwości i jawności, oraz w zakresie prawa do orzeczenia sądowego, czyli do uzyskania wiążącego rozstrzygnięcia swojej sprawy. Skarżąca z uwagi na nazbyt formalistyczne ukształtowanie przepisów procedury cywilnej (wymuszające złożenie wniosku o uzasadnienie orzeczenia pomimo wcześniejszego otrzymania tego orzeczenia wraz z uzasadnieniem z urzędu co czyni wniosek o uzasadnienie bezprzedmiotowym), została pozbawiona możliwości skutecznego wniesienia środka zaskarżenia a co za tym idzie uzyskania merytorycznego wyroku w sprawie.
- b) Jeżeli chodzi o prawa i wolności z art. 32 Konstytucji oraz z art. 32 w związku z art. 45 Konstytucji (oba zakresy korespondują ze sobą) to w ocenie Skarżącego naruszona została zasada równości wobec prawa w zakresie w jakim nakazuje ona aby prawo (tutaj procedura cywilna) stosowane były w ten sam sposób w stosunku do każdego z podmiotów. Równe traktowanie osób wymaga, by organy stosujące prawo dokonywały konkretyzacji norm generalno-abstrakcyjnych w normy konkretno-indywidualne bez nieuzasadnionego różnicowania. Tymczasem w obecnym stanie prawnym może dochodzić do rozbieżności tj. w stanie faktycznym tożsamym z tym opisanym w skardze (odmowa dopuszczenia środka zaskarżenia z uwagi na brak złożenia przez stronę wniosku o uzasadnienie skarżonego orzeczenia, pomimo wcześniej doręczonego z urzędu uzasadnienia) istnieje wysokie ryzyko, że inny sąd mógłby dopuścić środek zaskarżenia (pomimo braku formalnego wniosku o uzasadnienie) a zatem potraktować dany podmiot w sposób uprzywilejowany. Normy prawne nie regulują opisanej sytuacji, podczas gdy sposób w jaki (w takiej sytuacji) zostaną zastosowane normy prawne ma fundamentalne znaczenia dla zachowania prawa do sądu (zgodnie z art. 45 Konstytucji w zakresie w jakim określono w pkt a) niniejszego pisma),

- c) Jeżeli chodzi o prawa i wolności z art. 31 Konstytucji oraz z art. 31 ust. 2 w związku z art. 45 Konstytucji (oba zakresy korespondują ze sobą) to w ocenie Skarżącego doszło do ograniczenia wolności w zakresie w jakim (w obliczu istniejących regulacji) strona zmuszona jest do złożenia wniosku o uzasadnienie orzeczenia, pomimo że doszło już do sporządzenia (i doręczenia) uzasadnienia tegoż orzeczenia (a zatem odpadł cel złożenia wniosku o uzasadnienie). Takie ukształtowanie procedury cywilnej powoduje, że strona postępowania musi złożyć wniosek o uzasadnienie orzeczenia pomimo tego, że wniosek z zasady jest bezprzedmiotowy (skoro strona otrzymuje odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem),
3. W zakresie pkt 3 zarządzenia: Skarżący uzasadnił zarzuty niezgodności zakwestionowanych przepisów z wolnościami lub prawami skarżącej powyżej w ramach pkt a) c) a także w treści samej skargi z dnia 14 czerwca 2022 r. Reasumując Skarżący wskazuje, że kwestionowane przepisy procedury cywilnej (tj. art. 357 § 2 k.p.c. oraz 357 § 2¹ k.p.c.) naruszyły jego prawa i wolności (wskazywane powyżej - w szczególności w zakresie prawa do sądu wynikającego z art. 45 ust. 1 Konstytucji) poprzez uniemożliwienie skutecznego wniesienia środka odwołania z uwagi na zbytni formalizm norm prawa. Przepisy nakazujące w każdej sytuacji, w której strona chce wnieść środek zaskarżenia, złożenie wniosku o uzasadnienie orzeczenia (nawet jeżeli wniosek ten jest bezprzedmiotowy z uwagi na wcześniejsze sporządzenie i doręczenie uzasadnienia przez sąd z urzędu), powodują niejasność prawa jak i naruszają prawo strony do sądu. Strona może działać w przekonaniu, że skoro posiada już uzasadnienie orzeczenia, które pragnie zaskarżyć, to odpada przesłanka zakazująca skarżyć te orzeczenia, co do których nie złożono wniosku o uzasadnienie. Tymczasem wymóg złożenia wniosku o uzasadnienie w każdym przypadku (a więc także jeżeli strona posiada już uzasadnienie) nie może być w żaden sposób racjonalnie uzasadniony.

MANCA PRAWNY

dr Ireneusz Korczyński
(Kt 2198)

Załączniki:

- 4 odpisy pisma.